

Тому попередження виникнення рефлюкс-халагії при ліквідації біліарної гіпертензії залишається актуальним і потребує розробки способів його профілактики.

Для вирішення проблеми нами в експерименті на собаках з попередньою обструкцією загальної жовчної протоки запропоновано новий спосіб арефлюксної холедоходуоденостомії (а.с. № 1832015 від 13.10.1992). Метою даного винаходу є попередження рефлюксу кишкового вмісту в жовчні протоки. Вказане завдання досягається формуванням на внутрішній поверхні загальної жовчної протоки клапана із кукси міхурової протоки шляхом її інвагінації в просвіт холедоха.

Випробування запропонованого способу проведено на 9 безпородних собаках, контролем служили 9 собак з холедоходуоденостоєю за способом Виноградова.

Встановлено, що сформований клапан перешкоджає перманентному витіканню жовчі з печінки, відіграє роль замикаючого і розмежувального апарату біліарної системи. В динаміці післяопераційного періоду у собак з клапанним співвустям вміст холедоха очищається від мікрофлори, швидко згасають явища термінального запалення. Результати дослідження показали, що запропонований спосіб, порівняно з відомою холедоходуоденостоєю, функціонально більш виправданий і морфологічно адекватний. Клапан з міхурової протоки забезпечує односпрямованість і порційність поступлення жовчі з біліарної системи в просвіт дванадцятипалої кишки.

УДК 611.37.810-008.218-089

20. ЕФЕКТИВНІСТЬ КОМБІНОВАНОГО ЗАСТОСУВАННЯ ІНДУКТОРА МІКРОСОМАЛЬНИХ ФЕРМЕНТІВ З ПРЕПАРАТОМ СЕЛЕНУ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ УРАЖЕННІ ПЕЧІНКИ

*Саморідна О.С., Гащинський І.В. - студенти 4 курсу
(Тернопільський медичний інститут)*

Науковий керівник: к.м.н., доц. Посохова К.А.

У досліджах на 70 білих щурах вивчено ефективність індуктора ферментів мікросом кордиаміну (К) та препарату "Селена" (С), органічна сполука селену, при їх ізольованому та комбінованому застосуванні в умовах холестатичного ураження печінки.

Зворотній підпечінковий холестаз викликали за допомогою кетгutowої лігатури, яку накладали на загальну жовчну протоку. Контрольною була група тварин, якій проводили лише лапаротомію.

Показано, що на 8 день від моменту накладання лігатури у

гомогенатах печінки зростає вміст гідроперекисів ліпідів та ТБК-активних продуктів відповідно у 2,4 рази та 1,1 рази. Активність ферментів антиоксидного захисту каталази та супероксиддисмутази збільшується в 1,7 та 3,7 рази; глутатіонпероксидази - зменшується в 1,7 рази. Погіршується зовнішньосекреторна функція печінки. Гальмується синтез і виділення з жовчю жовчних кислот, утворення і секреція у жовчі фосфоліпідів (у 2,2 рази) та холестерину (в 1,2 рази); вміст білірубину в жовчі зростає (у 2,7 рази); компенсаторно стимулюється глюкуронокон'югаційна здатність печінки.

Комбіноване застосування С та К при холестатичному ураженні в період відновлення прохідності жовчної протоки позитивно впливає на стан печінки. Спостерігається нормалізація вмісту гідроперекисів та ТБК-активних продуктів у гомогенатах органу, активності ферментів антиоксидного захисту. Нормалізується синтез та виділення з жовчю холатів, холестерину, зменшується вміст білірубину. Ізольоване використання препаратів супроводжується меншим позитивним ефектом. К у більшій мірі, ніж С, покращує функціональний стан печінки.

УДК 611.37.811-007.218-089

21. ЕФЕКТИВНІСТЬ ФОСФАТИДИЛХОЛІНУ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ УРАЖЕННІ ПЕЧІНКИ

*Горішний А.В., Маневич І.Б., Шаян В.М. - студенти 4 курсу
(Тернопільський медичний інститут)*

Наукові керівники: к.м.н., ст.викл. Мосейчук І.П., к.м.н., ас. Климиук О.В.

У дослідях на 50 білих щурах вивчено ефективність препарату ліпіну (фосфатидилхолін у вигляді ліпосом, "Біолек", Україна) при експериментальному хронічному гепатиті (викликали комбінованим застосуванням за схемою чотирьохлористого вуглецю та етилового спирту). Ліпін вводили внутрішньочеревиною у дозі 20 мг/кг і 200 мг/кг маси тварини протягом 11 днів після закінчення моделювання патологічного стану.

Виявлено, що при хронічному ураженні печінки у гомогенатах органу збільшується вміст гідроперекисів ліпідів та ТБК-активних продуктів (у 2,0 рази та 7,2 рази), зростає активність каталази (у 3,1 рази), знижується активність глутатіонпероксидази та супероксиддисмутази (в 1,9 та 4,3 рази), вміст відновленого глутатіону (у 8,2 рази). Це супроводжується погіршенням інтенсивності жовчної секреції, зниженням кількості основних компонентів жовчі, кон'югаційної здатності печінки. Під впливом ліпіну відбувається покращення стану